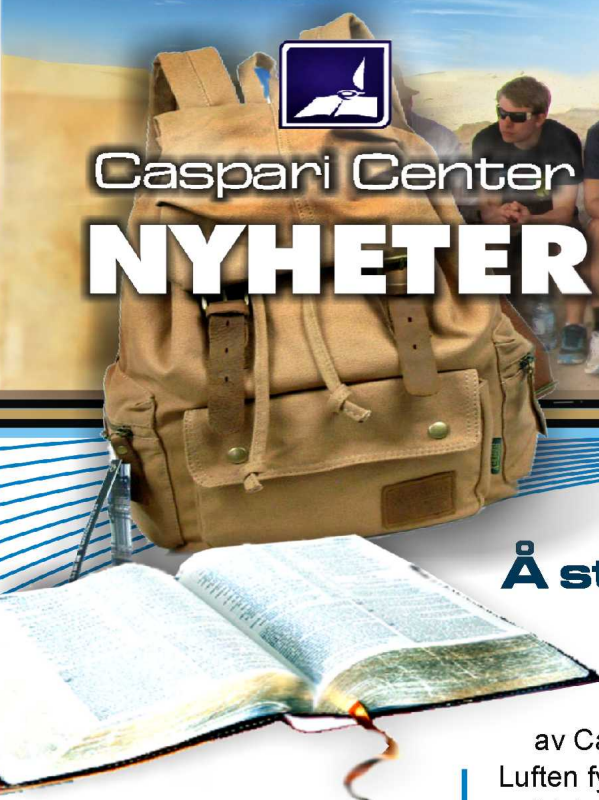

Caspari Center

NYHETER

Utruster Hans folk til tjeneste så
Messias' kropp bygges opp

Ef. 4,12

Juni 2013

Å studere teologi ved Caspari Center

I Casparisenterets bibliotek og klasserom var det litt travlere enn vanlig i april i år. Femten teologistudenter fra Norge var her, som del av Casparis andre teologikurs i samarbeid med Menighetsfakultetet i Oslo. Luften fyltes av diskusjoner om hvor jødiske de kristne tekstene er, om aktuelle politiske spørsmål, teologien i den messianske bevegelsen, hvordan møte palestinske kristne, og mye, mye mer.

Studentene tok kurset som en del av sitt masterstudium i teologi i Norge, og det var Caspari som stod for både planlegging og gjennomføring av opplegget. I løpet av kursopplegget fikk studentene studere NTs og GTs bakgrunn ved å reise rundt i landet for å se de historiske og bibelske stedene som de har lest om. Vi ville hjelpe til med å berike bibelstudiet ved å kaste lys over forbindelsen mellom de to testamentene og spesielt fokusere på den jødiske konteksten som Jesus og disiplene levde i. En dypere forståelse av den gjensidige avhengighet mellom tidlig kristendom og jødedom kan forhåpentligvis tjene til å avsløre kristen antisemittisme som en selvmotsigelse.

Men ved siden av den åpenbare fordelen ved å studere bibelen i sin opprinnelige kontekst, fikk studentene også føling med den messianske bevegelsen gjennom besøk i en messiansk menighet, en forelesning om bevegelsens teologi ved den messianske forskeren Richard Harvey, og de fikk delta i et messiansk sabbatsmåltid.

Under avslutningsmiddagen bad vi studentene om å si noe om hvordan oppholdet i Israel hadde påvirket dem, og flere svarte: "Vi er blitt bedre teologer." For oss på Caspari er det et privilegium å få være med på å forme morgendagens prester og lærere. Og på en måte har studentene blitt både eksempler på, og ambassadører for Casparis visjon: "Å utruste Hans folk til tjeneste, så Kristi legeme kan bygges opp." Eksempler, fordi disse studentene med tiden vil tjene Guds folk i menigheter og organisasjoner i Norge, og samtidig ambassadører, fordi de forhåpentlig vil ha forståelse for og støtte de lokale kristne og messianske troende i det Hellige Land. Og slik kan det verdensvide fellesskap av troende, jøder så vel som hedninger, bli bygget opp til en felles kropp i Kristus.

Jakob Nielsen

**"Vi er blitt
bedre teologer."**

55 HaNevi'im St., PO Box 46
Jerusalem 9100001, Israel
Telefon: +972 2-6233926
Faks: +972 2-6251933
E-post: caspari@caspari.com

Vårt USA-kontor:

PO Box 147
Wheaton,
IL 60189 USA
Telefon: +1 630-668-3328
Faks: +1 630-668-6473
E-post: caspariUSA@caspari.com

www.caspari.com

Med landet som klasserom

Noen ganger opplever vi noe som berører oss dypt. "Det forandret livet mitt," kan vi kanskje si når vi ser tilbake. Noen ganger til det bedre, andre ganger ikke.

Mitt første møte med Israel ble en slik dyp opplevelse – og det til det bedre. Som ung teologistudent påvirket det meg sterkt å lese bibelens fortellinger i sin historiske, geografiske og kulturelle setting. Ja, jeg må si at jeg ble rystet over hvor mange rike nyanser og ekte "aha"-øyeblikk det studieåret i Israel gav meg.

Jeg var jo tross alt halvveis i min teologiske utdanning, og tilfeldigvis – eller som en Guds styrelse – fikk jeg bli voluntør i den danske kirken og på Caspari Center hos Bodil og Jens Arne Skjøtt.

"Det forandret mitt liv," kan jeg faktisk si. Jeg reiste hjem til Danmark med hjerte og sinn som brente etter å studere bibelen gjennom landets linse. Nå i april – noen år, noen få grå hår, og noen eksamener seinere – fikk jeg anledning til å oppsøke denne avgjørende opplevelsen på nytt, som veiviser i Galilea for Casparis kursopplegg for norske teologistudenter.

For et flott kursopplegg! Studentene har en måneds opphold. De møter et bredt spekter av emner: fra Israels historie, til bibelen i kontekst, til dagens utfordringer for mennesker som bor i Israel midt i konflikt og uro. Slikt utvider vår horisont og mykner våre hjerter! I Galilea gjorde vi vårt beste for å komme så nær historien om Jesus som mulig. Vi prøvde å reformulere vår forståelse, spesielt av Markusevangeliet, gjennom lukter, lyder, varmen og regnet, og ved å lese – eller "vandre gjennom" fortellingen på nytt.

"Det forandret
livet mitt!"

Lyktes vi? Jeg håper det! Selvsagt vil vi alltid forbli norske eller danske i våre perspektiver og våre lesninger. Vi la nok ikke dette av oss. Det var vel heller slik at med landet som klasserom fikk vi den store erfaringen av møtet mellom vår moderne verden og bibelens gamle verden. Denne "doble kontekstualisering" ga oss akkurat passe dose av ny forståelse og nye tanker som trengs for å være bibelstudenter og Jesu etterfølgere i vår verden!

Morten Hørning Jensen

Morten Hørning Jensen er professor II ved MF i Oslo, og lektor ved MF i Århus, Danmark.
Hans doktoravhandling omhandler Herodes Antipas og Galilea på Jesu tid.

Les mer: www.herodantipas.com.

BridgeBuilders: Forsonet i Kristus

BridgeBuilders 2012-2013 er et tros-basert freds- og forsoningsprosjekt for unge israelere, palesinere og nordmenn. Opplegget består av to leirsamlinger: første samling ble arrangert blant fjord og fjell i Norge i august 2012, mens den andre fant sted i ørkenen i Jordan i påsken 2013.

Under første samling i Norge ble det lagt et grunnlag for å bygge relasjoner ved å bli kjent med hverandres historie og kultur – og ved å fortelle, lytte og styrke deltakernes fellesskap som kristne brødre og søstre. Etter denne første samlingen har deltakerne selv tatt initiativ til å møtes både innen og utenfor rammen av BridgeBuilders, til tross for krevende omstendigheter. Til og med under Gaza-krigen i november 2012 var det gruppedeltakere fra begge sider som holdt kontakten og ba for hverandre og situasjonen.

Under andre del av opplegget ble enhet og relasjoner nok en gang satt på prøve når gruppa ble ført inn i mer dyptgripende emner, først og fremst spørsmålet om identitet. På et tidspunkt ble diskusjonen ganske opphetet, og noen deltakere lurte på om de broene som var bygget ville bryte sammen – men når det kom til stykket, var det det motsatte som skjedde. Våre relasjoner og forpliktelsen på enheten i Kristus ble styrket.

Deltakerne lærte at enhet ikke fjerner enhver forskjell eller uenighet; men at enheten gjør det mulig å bindes sammen i kjærlighet. Den fører oss også til et felles mål: å forkynne Kristi kjærlighet, som kan bryte ned alle menneskelige hindringer og skape den forandring som så sårt trengs i våre samfunn.

Les mer om dette på vår hjemmeside:

<http://caspari.com/new/en/ministry-projects/bridgebuilders>.

media review

Caspari Center utgir en ukentlig oppsummering av artikler skrevet i den israelske pressen som omtaler messianiske jøder, jødisk-kristne relasjoner, misjonsarbeid og kristne i Israel. For å motta "Media Review" gratis (på engelsk) send e-post til subscriptions@caspari.com eller register deg på vår nettside: <http://caspari.com/new/index.php?/Resources/media-review.html>

Kristen turisme

Zman Tel Aviv, 29.mars 2013

Yaron Avitov ser på det medisinske begrepet "Jerusalemsyndromet", der turister (hovedsaklig kristne) blir overveldet av den intense religiøse opplevelsen byen gir dem, og går forbigående fra forstanden. Avitov skriver "Byen har en forlokkende sjarm, som suggererer og gjør dem gale. Turistenes messianske glød, byens religiøse spenninger, og den avstand de opplever mellom virkeligheten og de bibelske visjoner som de har identifisert seg så sterkt med, fører til et følelsesmessig sammenbrudd den dagen drømmen om å besøke den hellige byen går i oppfyllelse. Kombinasjonen av fortid og nåtid, religiøsitet og spiritualitet, mystikk og historie, gammel arkitektur og en labyrint av smale og svingete smug blandes sammen i en feberaktig miks, som fører til en merkelig oppførsel, som er sykkelig. Jerusalemsyndromet er en religiøs psykose. Denne psykosen kommer ofte til uttrykk i en overbevisning om at man er Messias, jomfru Maria, eller en annen bibelsk person knyttet til byen."

Ønsker du mer informasjon om Caspari Center og vårt arbeid ta kontakt: E-post: caspari@caspari.com, nettside: www.caspari.com. Du kan støtte vårt arbeid gjennom forbønn, volontørtjeneste og gaver. Send din gave til Den Norske Israelsmisjon, kontonr.: 3000.15.24425 (merk "Gave - Caspari")

Ikke mitt hjem

Om du noen gang har flyttet fra et sted der du har bodd svært lenge, kan du kanskje forstå hvordan det måtte være for den aldrende patriarken Jakob da han forlot det tørkerammede Kanaan med sin familie for å gjenforenes med sønnen han mistet for så lenge siden, Josef. Men selv om du bor i samme hus som du ble født i, er du også, hvis du er en Kristi etterfølger, langt hjemmefra.

Bruk litt tid til å tenke på Josefs historie, slik den står i 1. Mos. 37-50. Historien begynner med den urettferdige behandlingen han fikk av sine brødre, og når sitt høydepunkt ved Josefs siste spennende erklæring om at Gud har vendt alt det som var tenkt vondt mot ham til det gode.

Men på veien til denne siste erklæringen er det en annen fortelling som de fleste av oss går raskt forbi. Den handler om hva som skjedde etter at familien var samlet i Egypt. Hør hva Jakob, Josefs far, sier når han møter Josefs sjef, farao:

“Hvor gammel er du?” spurte farao. Jakob svarte: “Jeg har vandret omkring som en fremmed i 130 år. Få og vonde har leveårene mine vært. De har vært færre enn leveårene til fedrene mine den tid de vandret omkring.” Så velsignet Jakob farao og gikk bort fra ham. (1. Mos.47,8-10)

Ordet som her brukes om vandringen kommer fra en rot som betyr "å bo." Det kan bety opphold, bolig, eller livstid. Selv om det høres ut som Jakob siktet til sin levetid, viser det han gjorde etter denne samtalen hans identitet som en pilgrim på en veldig dyp måte.

Jakob nærmet seg slutten på livet, og han visste det. Selv om familien slo seg ned noen år og fikk et nytt liv i Egypt under Josefs omsorg og beskyttelse, skulle ikke Egypt bli et varig hjemsted for hans slekt. Da Jakob lå for døden, tilkalte han sin sønn Josef og sa til ham: “Om du har velvilje for meg, så legg hånden din i fanget mitt. Vær god og trofast mot meg så du ikke begraver meg i Egypt! Når jeg går til hvile hos mine fedre, før meg da opp fra Egypt og legg meg i graven deres!” “Jeg skal gjøre som du sier”, svarte Josef. (1. Mos.47,29-30)

I sin siste stund på jorden overgav Jakob sin familie i Guds varetekt ved å velsigne sine barn og Josefs to sønner, barnebarna som delte Josefs velsignelse. Det var et alvorlig og sterkt spørsmål til Josef, som trolig ikke hadde vært i Kanaan siden han ble solgt som slave som 17-åring: Å bringe farens døde kropp hjem igjen. Jeg lurer noen ganger på om Jakobs ønske, og familiens reise for å begrave patriarkens kropp, fungerte som et slags åndelig "anker" for slekten og etterhvert folket.

Etter begravelsen dro familien tilbake til Egypt. Men dette "ankeret" skulle holde deres hjerter knyttet til fedrenes land de neste 430 år, spesielt da de mistet sin beskyttede stilling og ble slaver, og helt til Gud kalte sitt folk ut fra Egypt.

Jesu etterfølgere har samme slags åndelige "anker". Teksten i en gammel gospelsang beskriver dette helt fullkomment:

Jeg er på reise her
og det i fremmed land.
Mitt hjem er langt herfra,
ved himlens gyline strand.

Selv om vi er kalt til å leve fullt ut og helhjertet for og med Gud i denne verden, gjør vi det likevel med dette "ankeret" som kaller oss hjem.

Michelle Van Loon

Bønne-emner:

- Takk for BridgeBuilders, sabbatskoleseminaret i Netanya og kurset for norske teologistudenter.
- Takk for utgivelsen av Håndboken for ungdomsledere.
- Be for de nye ledertreningskontaktene i de hebraisktalende menigheter.
- Be for tilpasningen av Alfa-kursmateriellet til israelske forhold, og for arbeidet med å introdusere Alfa-evangelisering i Israel.
- Be om en smidig overgang ved skiftet av leder på Caspari Center. Be for Knut Helge og hans familie når de skal slå seg ned i Norge, og for Elisabeth og hennes familie når de flytter til Israel. Be om at hun må få det hun trenger når hun overtar ansvaret som leder for Caspari.